

[Elisabeth Bruun Olesen]

et uddannelsesforløb, men de æder op af den periode, hvor de får de fulde dagpenge. Ministeren har på talrige spørgsmål fra mig ikke villet svare på, hvad man vil gøre med dem. Man har bare sagt, at loven er sådan og sådan, og er ikke gået ind i essensen af det: hvad gør man ved de mennesker, der får påbegyndt en uddannelsesydelse på et så sent tidspunkt af deres forløb, at de kommer på nedsatte dagpenge, mens de tager uddannelsen, måske fordi de ikke har kunnet komme ind på en uddannelse før meget sent? Det er et enormt hul, der er i loven.

Det er også bemærkelsesværdigt, at det er dem, der i forvejen har en uddannelse, der benytter sig mest af tilbuddet, mens de ufaglærte endnu en gang bliver tabere med udsigten til de nedsatte dagpenge.

Jeg har været inde på, at det er totalt forfæjlet at afslutte et tilbud om uddannelse med en straf. Hvorfor skal den sanktionsbestemelse være der? Hvorfor er vi ikke nået så langt, at vi kan sige, at tidligere tiders holdning til arbejdsløshed nu er erstattet af et mere positivt forhold til, at man kan uddannes i en arbejdsløshedsperiode uden straf? Straffen kan kun opfattes, som om man ønsker, at de mennesker, fordi samfundet ikke har haft brug for dem, skal leve resten af deres liv på en 55 pct.-sats, og det er 57.000 kr. om året, og det kan man altså ikke leve af.

VS går ind for uddannelse, efteruddannelse og omskoling, men vi ønsker de absolut bedste betingelser i forbindelse med det. Derfor medvirker vi meget gerne, som jeg har sagt flere gange, til at fjerne reglerne om nedsatte dagpenge.

Vi ville gerne sikre mulighed for efter- og videreuddannelse allerede på et tidligere tidspunkt i arbejdsløshedsperioden, og derfor har vi også fremsat et forslag om, at man allerede, når man bliver arbejdsløs, skal kunne gå ind i en uddannelse, og at den uddannelse tæller som død periode, og at man genindfører retten til arbejdstilbud, ikke fordi vi har været begejstrede for arbejdstilbudsloven, men så længe 26 ugers reglen eksisterer i det her samfund, er den en nødvendighed.

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak til SFs og VS' ordførere for støtten til forslaget. Jeg vil også sige

tak til de borgerlige ordførere – ikke arbejdsministeren, men de borgerlige ordførere – som indirekte erkendte, at der er alvorlige menneskelige problemer ved den ordning, der er i øjeblikket, og som jo kan betyde, at mange tusinde mennesker fra 1. januar 1988 kommer ned på meget lave understøttelsessatser, hvis ikke vi fra folketingets side griber ind og fjerner nogle uretfærdigt lave satser i ordningen.

Vi har fra Socialdemokratiets side ønsket, at denne trussel mod mennesker blev fjernet så tidligt som muligt i folketingsåret, sådan at vi uden denne trussel kunne diskutere, hvordan vi mere effektivt kunne tilrettelægge en ordning for de langtidsledige. Det mål opgiver vi naturligvis ikke, selv om det i dag ikke er muligt at skabe flertal for forslaget. Vi vil i den offentlige debat og selvfølgelig i udvalgsarbejdet forfølge det mål, vi har sat os, nemlig at fjerne truslen mod de langtidsledige.

Flere ordførere har været inde på den betragtning, at dette forslags fremsættelse skete alt for tidligt, ud fra argumentet om, at der på et senere tidspunkt skal være en forhandling om revision af loven på basis af undersøgelser, der er igangsat. Jeg vil gerne gøre disse ordførere opmærksomme på, at disse undersøgelser jo ikke beskæftiger sig med, om det er rimeligt, at folk skal ned på 57.000 kr. om året. De beskæftiger sig alene med, om den nuværende ordning har fungeret efter hensigten, om det faktisk er lykkedes at bringe de mange langtidsledige ind i en uddannelse, der kan give dem varig tilknytning til arbejdslivet, som kan føre til, at de kommer ind på løfterige beskæftigelsesområder, osv. Det er det, disse undersøgelser vedrører. De vedrører ikke spørgsmålet, om det er rimeligt med 57.000 kr. om året. Vores forslag i dag derimod vedrører dette spørgsmål, som man ikke behøver nogen videnskabelig undersøgelse for at få belyst. Man kan nøjes med at tage en indkøbsvogn og køre ned i den lokale brugs og se, hvad varerne koster på hylderne, og derefter forhøre sig om, hvad huslejen er i dette land, for at finde ud af, at 57.000 kr. for et menneske, det kan man altså simpelt hen ikke med de beskæftigelsesregler osv., der i øvrigt er gældende for disse grupper, klare sig med.

Vi fortsætter kampen i udvalget og i den offentlige debat for at få fjernet denne trus-